

Kirke og ungdomsarbeid i Japan

Bidraget gir bakgrunnsstoff om den kristne kirke i Japan og hvordan ungdomsarbeid blir drevet i kirken.

Den kristne kirke kom til Japan første gang på 1500-tallet. Fra begynnelsen av 1600-tallet ble kirken forbudt og alle kristne forfulgt. Misjonærene kom tilbake da det ble innført religionsfrihet i Japan på 1870-tallet, men til tross for at det siden den gang har vært drevet en god del misjonsarbeid i Japan, har det har vært forholdsvis lite tallmessig framgang. Omtrent 1 % av den japanske befolkning er i dag medlem av en kristen kirke, og det tallet er relativt stabilt.

Det norske misjonsselskaps (NMS) japanske samarbeidskirke er Kinki Evangelical Lutheran Church. Den er et resultat av NMS' og Frikirkens arbeid i Japan. Den ble stiftet som en selvstendig kirke i 1961 og har omtrent 30 menigheter med til sammen omtrent 3000 medlemmer. Gjennomsnittlig fram møte på gudstjenestene varierer fra 10-15 til 60-70. De aller fleste menighetene har i dag japanske prester, men noen misjonærer er fremdeles engasjert i menighets- og misjonsarbeid, og i teologisk undervisning. Ettåringer fra Norge har lenge vært en viktig del av kirkens ungdomsarbeid. Menighetene mottar ikke støtte hverken fra det offentlige eller fra misjonsorganisasjonene til sitt arbeid, og er derfor helt avhengig av medlemmenes givertjeneste.

Det å drive ungdomsarbeid i japanske menigheter har store likheter med å drive ungdomsarbeid i Norge. Noen menigheter lykkes med dette og har en del arbeid blant unge, mens i andre er gjennomsnittsalderen relativt høy. Noen steder, og ettåringer fra Norge er ofte involvert i dette, lykkes en med lavterskeltilbud som samler unge rundt ulike aktiviteter, og hvor det er rom for spørsmål og samtale rundt det som har med tro å gjøre. Unge japanere er ofte interessert i muligheter til å snakke engelsk, og derfor kan norske ettåringer, som vanligvis ikke snakker japansk, i mange tilfelle gjøre en bedre jobb i slike sammenhenger enn mer erfarne misjonærer.

Det er også en del japanske menigheter som driver mer målrettet ungdomsarbeid med egne ungdomspastorer, ungdomsgudstjenester, ledertrening og oppfølging. Dette blir normalt for ressurskrevende for menighetene i Kinki-kirken, men de er av og til involvert i arbeid som primært driftes av andre.

Flere av menighetene i Kinki-kirken har drevet målrettet studentarbeid. Noen ganger har dette arbeidet måttet avsluttes rett og slett fordi universitetet i nabolaget har flyttet, men menigheten i Kawage (<http://www.frikirken.no/Kawage>) er et eksempel på en menighet som nå er aktivt engasjert i dette. Gruppen med studenter en der har kontakt med, er nokså

internasjonal. Til tross for språkproblemene er det en del utenlandske studenter i Japan, og det er nok ofte lettere å nå dem enn japanerne som er i sitt eget miljø. Og så kommer noen japanere fordi de ønsker kontakt med et internasjonalt miljø. Dette er delvis lavterskeltilbud som ikke forutsetter annet enn et minimum av interesse, dels bibelgrupper for kristne eller slike som vurderer eller forbereder dåp. I menigheten i Kawage er det flere som er blitt døpt som direkte resultat av dette studentarbeidet.

Kinki-kirken strever med prestemangel. Det er derfor bruk for flere arbeidere, både misjonærer og japanere. Å formidle kallet til å studere teologi og gå inn i tjeneste som arbeider i kirken er derfor en viktig del av ungdomsarbeidet.

Selv om det er mangel på arbeidere i hjemlandet, er det også en erklært målsetting for Kinki-kirken å drive misjonsarbeid ikke bare i sitt eget land, men også utenfor landets grenser. I flere år var en prestefamilie engasjert i misjonsarbeid i Thailand, i samarbeid blant annet med NMS-misjonærer der. Å informere om kirke- og misjonsarbeid i andre land er derfor også en viktig del av menighetsarbeidet i Japan, og ved siden av å formidle kallet til kirkelig tjeneste i eget land, prøver en også å formidle kallet til misjonstjeneste under andre himmelstrøk. For å få japanske ungdommer til selv å se ansvaret og utfordringen, prøver en å gi dem ansvar og oppgaver, lar dem få gjøre ting på sin måte og følger dem opp med tilpasset undervisning med fokus på hvordan en kan gi videre det en har fått. Arbeidet bærer frukter, men i et land hvor andelen av kristne er såpass lavt som i Japan, vil en alltid se mange flere utfordringer enn de en greier å møte.

Knut Alfsvåg, professor i systematisk teologi, Misjonshøgskolen
knut.alfsvaag@mhs.no